

ποιητοῦ εἰς τὴν σημερινήν μας γλώσσαν. Αἱ ὑποθέσεις τῶν Ἀριστοφανείων κωμωδιῶν ἔχουν συγχρονισμόν καταπληκτικὸν καὶ ἐνημεροσύνην ἐν σχέσει μὲ τὴν σημερινήν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν μας, ὥστε ἀναγινώσκων κανεὶς αὐτὸς νὰ ἐνθυμῆται πολλὰ ἔκτροπα τῆς σημερινῆς ζωῆς καὶ νὰ ἀνευρίσκῃ τὴν διακωμωδῶσιν συγγρόνων γελοιοτήτων. Εἰς τοῦτο δὲ συνετέλεσεν ὅχι μόνον ἡ τόσον γενικὴ καὶ τόσον ἀληθινὴ σάτυρα τοῦ Ἀριστοφάνους, ἡ προσαρμοζομένη εἰς τὴν καθόλου ἀνθρωπίνην ἀτέλειαν, ἀλλὰ καὶ ἡ δεξιότης καὶ ἡ σκυρικὴ ἀντίληψις τοῦ μεταφραστοῦ, ὁ ὁποῖος συνεταύτισε τὴν προσωπικότητά του μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀρχαίου κωμικοῦ. Εἰς τοὺς «Ὀρνίθας» σατυρίζονται αἱ πολιτεὶα καὶ ἀερολογία καὶ διακωμωδοῦνται τὰ πολιτικὰ τῶν Ἀθηνῶν πράγματα, ἐνῶ γοργὸς τοῦ ποιητοῦ ὁ οἶστρος σπαθίζει πρόσωπα ἐπιφανῆ ἢ ἄσθημα κατὰ τὴν ἀνύψωσιν αὐτοῦ εἰς ὕψη γενικωτέρας κοινωνικῆς καὶ ἡθικῆς ἀντίληψεως.

Εἰς τοὺς «Βασράχους» φανερώνεται ὑπὸ τὴν κωμικὴν αὐτῆς ὕψιν ἡ ποιητικὴ ὑπερβολή, ὁ ἰδεολογικὸς στόμφορ, ἡ ἐπιτετριμμένη τεχνουργία, χωρὶς ὁ ποιητὴς νὰ φειδῇ οὐδὲ τῶν τότε κορυφῶν τῆς τραγικῆς τέχνης. Ὁ Ἀριστοφάνης ἀνεπιφύλακτος μέχρι βωμολογίας εἰς τὴν ἔκφρασιν, κατ' οὐσίαν ὅμως ἡθικὸς καὶ τῆς ἀρετῆς υπερασπιστής, ἀποτελεῖ πραγματικὸν ἐντρυφήματα καὶ διδάγματα κοινωνικὸν ὑψίστης ὠφελείας.

Αἱ «Νεφέλαι» εἶνε διακωμωδῆσις τῶν σοφιστῶν. Τοιοῦτος ἐκλαμβάνεται καὶ ὁ Σωκράτης, τὸ κύριον τῆς κωμωδίας πρόσωπον, περὶ τὸν ὁποῖον δρῶσι θαυμάσιοι κωμικοὶ τύποι. Ἡ ὑπεραπολογία τῶν ἀρχαίων ἡθῶν καὶ ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς συγχρόνου ἀνθητικότητος ἀποτελοῦν τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἔργου.

Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον. Ἐπετηρὶς τῶν Μακεδόνων τοῦ Παμμακεδονικοῦ Συλλόγου 1911. Ἐκδίδεται, πέταρτον ἔδη ἔτος, ἐκλεκτὸν, εἰς ὕλην καὶ εἰς τύπον. Τὸ Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον περιέχει ὅχι τὴν κοινὴν καὶ συνήθη τῶν ἡμερολογίων φιλολογικὴν ὕλην. Ἐν αὐτῷ κατοπτρίζεται ἡ Μακεδονικὴ ζωὴ, ἡ τε ἀρχαιοτέρα καὶ ἡ νῦν ζῶσα, ἥτις εἶνε γνησία Ἑλληνικὴ ζωὴ. Οἱ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἀγῶνες τῆς Μακεδονίας, οἱ κρατοῦντες ἐντεταμένῃ τὴν προσοχὴν δλοκλήρου τῆς φυλῆς ἡμῶν, παρέχουσιν ὕλην συγγραφικὴν, ἀξίαν ν' ἀναγνωσθῇ ἀπὸ πάντα Ἑλληνα, ἀξίαν νὰ φρονιμασθῇ πᾶσαν Ἑλληνικὴν διάνοιαν, νὰ ἡλεκτρίσῃ καθὲς Ἑλληνα εἰς πᾶσαν ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας βούσιν. Διότι ἡ Μακεδονία εἶνε ἡ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὡς τοιοῦτον τὸ Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον πρέπει νὰ γίνῃ ἀπόκρημα πάντός Ἑλλήνος. Τιμᾶται δὲρα. 4.

Souvenirs d'un vieil Athenien, par Emile Gebhart. Editeurs Bloud et Cie. Paris.— Ὁ Αἰμίλιος Γκεμπάρτ ὑπῆρξεν Ἀθηναῖος οὐχὶ βεβαίως κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀρχαιολόγων ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὴν τοῦ Σατωβριάνδου, Ραχίαν καὶ Φενελόν. Ὁ θελατικὸς ὄντως τόμος «Νεανικαὶ Ἐπιστολαί» («Lettres de jeunesse»), περιλαμβάνουσιν θεσπεσίας περιγραφὰς αἰτινες ἀναπολοῦσιν τὸ ὕψος καὶ τὴν ἐμπνευσιν τῶν προμνημονευθέντων Γάλλων συγγραφέων. Αἱ πρῶται ἐντυπώσεις τοῦ συγγραφέως αἰτινες παρήχθησαν ἐκ τῆς μετὰ τῶν ἀρχαιοτήτων ἀναστροφῆς δικαιολογουσιν ἐπαρκῶς τὸν ἄκρατον ἐνθουσιασμόν ὅστις ἐνεφύλευεν ἀπὸ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας πρὸς τὴν ἰδιώτη ζωὴν τοῦ Ἀθηναίου. Ὁ Ε. Gebhart ἀπέστελλεν τακτικῶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἀττικὸς» ὥραία ἄρθρα πρὸς τὴν «Γαλλικὴν Δημοκρατίαν», τὴν «Ἐφθῆμ. τῶν Συζητήσεων» κλπ. Ὁ νέος τόμος τοῦ ἐξοχου συγγραφέως ἐπικαίρως ἐκδίδε-

ται, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ καλλιέργεια τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ὑφίσταται ἐπιζημίους ἐπιθέσεις.

Chansons des Ames Blanches, par H. Colas. Editeurs Bloud et Cie Paris.— Προηγείται πρόλογος τοῦ Ἐπισκόπου τῶν Βερσαλλιῶν. Οἱ φιλόδοξοι καὶ ὀφείλωσι ζωῆρας χάριται εἰς τὸν κ. Ἑρρίκον Κολᾶ, ὅστις ἔγνω νὰ συγκεντρώσῃ ἐν ὥραιότατῳ τίμῳ, τὰς τερπνοτέρας τῶν ὠδῶν καὶ τῶν ποιήσεών του, τόσον ἐκτιμηθείσας καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν. Σκοπὸς τοῦ νέου συγγραφέως εἶνε ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἐθυσίασθη δλοκλήρου βίος εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἔργον διὰ τοῦ ἁματός. Τὸ βιβλίον εἶναι γεγραμμένον ἐκ τῶν μυχαιατικῶν τῆς καρδίας, διότι δοιοῦνται αἱ αἰσθηματικώτεροι χορδαὶ τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας καὶ πᾶς νέος αἰσθηματίας ὀφείλει μετὰ προσοχῆς νὰ τὸ διεξέλθῃ, διότι θὰ εὕρῃ σοφὰ διδάγματα καὶ ἀγνὰς ἐμπνεύσεις.

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Temoignages» ἐξεδόθη τόμος κριτικῶν δοκιμῶν τοῦ κ. Marcel Coulon. Μεταξὺ τῶν ἄρθρων του περιλαμβάνονται κριτικὴ μελέτη περὶ τοῦ Ρεμῦ δὲ Γκουρμὸν τοῦ γνωστοῦ διὰ τὴν βαθύτητα τῆς σκέψεως κριτικοῦ καὶ μυθιστοριογράφου, ἄλλη μελέτη περὶ Ἰωάννου Μωρεᾶς κ.λ.π.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς «Construction moderne» ὁ κ. Α. Γέλδερτ δημοσιεύει ἄρθρον διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Σβορώνου γενομένην ἀνακοίνωσιν περὶ Κολωνοῦ.

Νέον Πνεῦμα. Τεῦχος 1ης Δεκεμβρίου. Περιεχόμενα: Ἐκατονταετηρὶς Βερολίνοιου Πανεπιστημίου, ὑπὸ Π. Βιζουκίδου. — Πινελιές, ὑπὸ Ἀκροθαλασσίτου. — Ἡ ψυχὴ τοῦ βιολοῦ, διήγημα, ὑπὸ Ν. Ἀμουρ-γιαννοῦ. — Τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Κωνσταντινῶν, ὑπὸ Ἀθηνᾶς Γαϊτανοπούλου. — Τὸ ἄλγο τοῦ μακελειῶ, διήγημα ὑπὸ Νοεμῆς Ζωηροῦ. — Γράμματα ἀπὸ τας Ἀθήνας, ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου. — Λέων Τολστόη, ὑπὸ Nicolas Segur. — Στὴ θάλασσα, στίχοι, ὑπὸ Φ. δὲ Σιμωνῆ Μπροῦθερ. (Βιβλιοπωλεῖν Ἑστίας ἐν Ἀθήναις).

Ἀρπα. Ἠρξάτο ἐκδιδόμενον ἐν Ἀργεὶ δεκαπεν-θήμερον περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπιμελεσμένην οἰολογικὴν ὕλην. Τὸ β' φύλλον ἔχει ποιήματα τοῦ Στ. Δάφνη, τοῦ Ι. Περγιαλίτη, μεταφράσιν διηγή-ματος τοῦ Τουαὶν κ.λ.π.

Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις. Τεῦχος Νοεμβρίου. Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὑπὸ Εὐγενίας Ζωγράφου. — Ἡ Ἑλληνὶς ἐν Λονδίῳ. — Ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ. — Ἡ φιλάρεσκος, δρά-μα ὑπὸ Μ. Ἰωσήφ. — Εἰς Ἑλλήν φωτογράφος κ.λ.π.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ:

Ὁ ἐκδότης Α. Messein ἐν Παρίσις ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν λευκώματος ὑπὸ τὸν τίτλον «Hommage à Verlaine». Εἰς αὐτὸ θὰ γράψουν ποιήματα εἰς μνήμην τοῦ ἐξοχου Γάλλου ποιητοῦ Βερλαῖν οἱ γνωστότεροι Γάλλοι ποιηταί.